

Posudek bakalářské diplomové práce

Autor/ka práce: Šimon Levitner

Název práce: Google Street view v současné fotografii

Posudek vedoucí/ho práce

Posudek oponenta/ky

Autor/ka posudku (jméno, příjmení, pracoviště): Václav Janoščík, KF FAMU

Hodnocení obsahu a výsledné podoby diplomové práce (A/výborně – B/velmi dobře – C/dobře – D/dobře s výhradami – E/dostatečně– F/nedostatečně – nedoporučeno k obhajobě)

Vhodnost zvoleného cíle a přístupu práce.....	A
Relativní úplnost zpracované literatury ke zvolenému tématu.....	B
Schopnost kriticky vyhodnotit a použít odbornou literaturu.....	B
Logičnost struktury práce, souvislost jejich kapitol.....	B
Jazyková a stylistická úroveň práce.....	B
Dodržení citační normy (pokud se v textu opakovaně vyskytují přejaté pasáže bez udání zdroje, práce nemůže být doporučena k obhajobě).....	C
Obrazové přílohy v dostatečném rozsahu, oprávněnost a vhodnost příloh, grafická úprava.....	D
Původnost práce, přínos k rozvoji oboru.....	B
Celkové hodnocení diplomové práce.....	B

Slovní hodnocení diplomové práce včetně otázek, k nimž se diplomant/ka musí při obhajobě vyjádřit:

Šimon Levitner zvolil jako téma své diplomové práce platformu Google Street View (GSV) a její využití fotografie, konkrétně Jonem Rafmanem, Michaelem Wolfem a Moshkou Hennerem. Práce má konzistentní obsah i strukturu. Autor přechází vždy od obecnější charakteristiky umělce, přes projekt, který předchází práci s GSV, ale zároveň ukazuje východiska, se kterými daný autor službu GSV využívá, až k samotné práci autora s GSV. V tomto ohledu se zaměřuje především na Rafmanův cyklus *9-eyes* (2008-ongoing), Wolfovi projekty *Fuck You a Portraits* a Hennerovu sérii *No Man's Land* (2011).

Práci těchto autorů přitom nejenže popisuje, ale hledá pro ni také teoretický kontext a dochází i k zobecnění jejich strategií vůči GSV. Formuluje tak (1) reflexi samotného „vesmíru“ GSV na který upozorňuje hledáním jeho „mezer“ (Rafman), (2) problematiku anonymity a abstrakce (Wolf), nebo také (3) „autenticitu“ před obrazovkou, či voyerství (Henner). Vztah platformy a média tak můžeme promýšlet jako (1) GSV jako fotografie či fotografický aparát (Rafman), (2) GSV jako extenze dokumentární fotografie (Wolf), (3) GSV konfrontovaná s fotografií (Henner).

Práce je relativně štedrá při využití teoretických spojů i zobecnění (např. využití Flusserova pojmu (foto)aparátu je velmi případné; velmi oceňuji také vysvětlení souvislosti Rafmanova díla s postinternetem oproti Wolfově odlišné perspektivě). Jedinou výtku bych měl snad k řazení jednotlivých a autorů a tedy i ke struktuře celé práce. Mnohem přirozenější by se mi zdálo pořadí Wolf – Henner – Rafman, které nejenže odpovídá generačním rozdílům, ale hlavně míře zájmu o samotnou službu GSV. Jednotlivé strategie jejího využití by tak snad byly udány do jednoznačnějšího vztahu.

Práce má velmi odlehčenou formu i styl, mísí se v ní schopnost orientace v tématu s osobním zaujetím, nadstandardní teoretická úroveň s poněkud laxním přístupem k formě; a nejen proto se může zdát poněkud krátkou, či úsečnou. Přesto ale obsahuje množství zajímavých postřehů a nepostrádá ani zobecnění jednotlivých strategií. Považuji jí v tomto ohledu za vhodný příklad toho, jak může vypadat jednoduchá a přesto kvalitní teoretická bakalářská práce na umělecké škole.

Bakalářskou práci Šimona Levitnera doporučuji k obhajobě s celkovým hodnocením B.

Otázky k obhajobě:

Dají se zkušenosti a strategie s GSV zobecnit tak, abychom mohli porozumět současné situaci fotografie?

V práci zmiňovaný Václav Magid odmítá kritičnost „postinternetového“ umění (jako subversivní afirmace), ty naopak zastáváš, že zmíněné projekty mají kritickou roli. Jak bys argumentoval proti Magidovi, ať již z pozice „postinternetu“ či nikoli?

Datum: .....

Podpis: .....